

Marci naplója – Búcsú az olvasóktól

Marci naplója – Búcsú az olvasóktól

Megosztás

- [Facebook \(opens in new window\)](#)
- [Twitter \(opens in new window\)](#)
- [Pinterest \(opens in new window\)](#)
- [Download \(opens in new window\)](#)
- [<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?> E-mail \(opens in new window\)](#)

Hát itt vagy kedves Naplóm? De jó, hogy megtaláltatlak itt a padláson. Már azt hittem elvesztél! Vagy te hitted azt, hogy én veszem el? Pedig erről szó sincs, csak most már nagy macska vagyok, nem holmi kamasz cica, és annyi érdekes történik velem! Például fel tudok jönni ide a padlásra és bóklászok a lomok között.

Tudom, nagyon rég nem írtam magamról, pedig lenne bőven miről beszámolnom. Az elmúlt karácsony óta annyi minden történt: azon a szép téli estén, mikor az erdő illatú fa alatt mindenféle ajándék volt Laurának és Péternek, nekem is lapult ott egy doboz. A világ legjobb és legmókásabb játéka volt benne, azóta is ez a kedvencem. Olyan cicaalagút, amelyikbe bele lehet mászni, el lehet benne bújni, onnan lehet leselkedni és a hajlatánál remekül lehet szundikálni.

Gyakran csak félig bújok bele, és onnan figyelem az eseményeket. Bizony, már nem vagyok az a vadóc – Laura nevezett mindig így, ha valami apró kárt tettem, levertem egy porcelán vázát vagy feldöntöttem légyvadászlat közben egy cserép virágot.

Egy szép napon ugyanis elvittek abba az undok szagokat árasztó rendelőbe és ott kaptam egy injekciót. Nagyot aludtam, és mikor felébredtem, valahogy sokkal kerekebbnek tűnt a világ. Azóta semmi nem olyan sürgős már, nem kóborolok olyan messzire, talán kicsit lustább is lettem, és már nem tartom olyan fontosnak, hogy más macskákkal kötözködjem.

Persze a barátok megmaradtak. A szomszéd bácsi cicája – bár nem éppen pedigrés fajmacska – igazán jó haverom, gyakran ücsörgünk együtt az alkonyati kertben és figyeljük az izgalmas zajokat. Most, hogy a gyönyörű tavasz után beköszöntött a nyár, a kertben nagy az esti nyüzsgés: sünök szuszognak, miközben döcögve mennek át a kerten, de mi csak a szemünkkel kíséjük ezeket a szúrós illetőket, mert már mindkettőnknek fájdalmas tapasztalata van a tüskékről. Viszont már könnyedén kapom el a fűben óvatlanul osonó egérfit, ha bemerészkedik az udvarba és figyelem az aludni térő gyíkokat is, de őket

nehezebb megfogni, legtöbbször csak a farkincájukat kapom el, da azokat a gyíkok könnyen elhagyják, és az ízük sem jó.

Az éjjeli pillangókat is remek szórakozás le vadászni, bár a ezek mindig megússzák a dolgot, hiszen tudnak repülni. Sokszor elgondolkozom ezen – mikor egy-egy madarat nézek -, hogy a macska olyan tökéletes teremtmény és mégsem tud repülni. Talán ez a cicák egyetlen hibája.

Néha meglátogat az a csodálatos pillantású cicalány is, akibe egykor oly szívdobogtatóan szerelmes voltam. De már ő sem az a karcsú macskalány, sőt, ahogy elnézem, egyre gömbölyűbb a csodás csíkjai alatt, telnek az idomai. De ilyesmire nem lehet rákérdezni, ezért csak napozunk egymás mellett a teraszon a meleg délutánokon és néha bujócskázunk a kertben.

Ha megjönnek Lauráék, akkor a szép cicahölgy felemelt farokkal távozik, én pedig izgatottan lesem, milyen esti program vár ránk. Amióta meleg van és a teraszon tudunk üldögeálni, sokkal többet játszunk, labdázunk, fogócskázunk Lauráékkal.

De ma este különösen készülődnek, finom illatok szállnak, tüzet gyújtanak egy rostély alatt és vendégek jönnek. Azt hiszem az emberek ezt úgy nevezik, hogy grillparty. Én a sült húst nem szeretem, de a csirkemellből már kaptam reggel, amikor bepácolták a finomságokat. Tehát inkább csak azt várom, hogy megkapjam a finom tasakos falatokat, amik a kedvenceim, és figyelem, ahogy a társaság beszélget, Péter üvegből sörözik, Laura és a barátnői poharában cseng a jégkocka és nagyokat nevetnek. Ha odadörgölődöm egy-egy barátságosnak tűnő lábhoz, mindig remélhetek egy kedves simogatást, gyakran besöpröm a bókákat is: milyen szép nagy cica lettem.

És mivel már komoly, felnőtt macska vagyok, a napló írást is befejezem. Isten veled kedves naplóm, ez már úgy is az utolsó oldalad, talán még idefér, hogy legjobban azt szeretem, ha Laura felvesz, vakargatja a fületem és én az ölében dorombolhatok.

[Vissza a junior cikkekhez](#)

Source URL:

<https://www.whiskas.hu/junior/szorakoztato-hirek/marci-naploja-bucsu-az-olvasoktol>